

## Suit în înălțime

**Proverbe 30,4:** *Cine s-a suit în ceruri și cine s-a coborât din ele? Cine a adunat vântul în pumnii lui? Cine a strâns apele în haina lui? Cine a hotărât toate marginile pământului? Cum se numește el și care este numele său? Știi tu lucrul acesta?*

**Psalm 68,18:** *Te-ai suit la înălțime, ai luat robia captivă, ai primit daruri în om, chiar pentru cei răzvrățiți, ca Domnul Dumnezeu să locuiască acolo.*

**Efesenii 4,8-10:** *De aceea este zis: „Suindu-Se la înălțime, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.” Și acest: „S-a suit”, ce înseamnă decât că Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel care S-a coborât este Același cu Cel care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.*

## Cuvintele lui Agur

A fost un bărbat, care a scris despre Domnul Isus într-un fel, care de fapt este foarte ciudat. De fapt el nu cunoștea pe Domnul. Cu toate acestea voia să-L cunoască. Acest bărbat se numea Agur, despre care citim:

**Proverbe 30,4:** *Cine s-a suit în ceruri și cine s-a coborât din ele? Cine a adunat vântul în pumnii lui? Cine a strâns apele în haina lui? Cine a hotărât toate marginile pământului? Cum se numește el și care este numele său? Știi tu lucrul acesta?*

Aceasta este o frază deosebit de ciudată în cartea Proverbe, da, probabil chiar în tot Vechiul Testament. Dumnezeu nu a fost nicidecum cunoscut ca Tată, Fiu și Duhul Sfânt. Nici nu a fost revelat – în orice caz nu într-un fel de înțeles pentru oamenii, respectiv credincioșii din timpul acela -, că Cineva, care a întocmit toate marginile pământului, va coborî din cer pe pământul acesta și apoi Se va sui iarăși în cer. Ceea ce și mai ciudat pare este succesiunea cuvintelor „S-a suit” și „S-a coborât”. Cititorului atent nu-i scapă, că „Cine S-a suit?” este mai întâi, în timp ce noi am fi spus: „Cine S-a coborât din cer și cine S-a suit în cer?”, căci Dumnezeu Își are locuința în cer. De la un om dimpotrivă ne așteptăm, ca el să se suie mai întâi și apoi să coboare. Deci aceste verset cuprinde anumite particularități.

## Un citat din psalmi în Noul Testament

Mai este un verset asemănător în psalmi, care este tot așa de ciudat; acesta este în Psalmul 68,18, cu care dorim să ne preocupăm acum puțin:

**Psalm 68,18:** *Te-ai suit la înălțime, ai luat robia captivă, ai primit daruri în om, chiar pentru cei răzvrățiți, ca Domnul Dumnezeu să locuiască acolo.*

Dacă acum mergem în Noul Testament, unde este citat acest loc, atunci găsim ceva asemănător, cum am găsit în Proverbe 30. Locul este citat în Efesenii 4,8-10:

**Efesenii 4,8-10:** *De aceea este zis: „Suindu-se la înălțime, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.” Și acest: „S-a suit”, ce înseamnă decât că Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel care S-a coborât este Același cu Cel care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.*

În versetul 9 avem aceeași succesiune la care nu ne-am aștepta: mai întâi în sus și apoi în jos, cu toate că Domnul Isus din punct de vedere istoric mai întâi S-a coborât și apoi S-a suit. Dar aceasta ne arată un principiu, despre care noi găsim frecvent exemple în Cuvântul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu ne arată pe Domnul Isus, El dorește să ni-L prezinte în mod deosebit în înălțarea Sa, căci El este Alesul, pe care El L-a ridicat (vezi Psalmul 89,19). Dar El este și Cel care S-a înălțat în propria autoritate și „S-a așezat la dreapta Măririi, în locurile preaînalte” (Evrei 1,3). El este nu numai Cel care a fost luat sus, ci și Cel care S-a suit. Pe de o parte El are dreptul pe baza gloriei Lui personale, pe de altă parte în mod deosebit pe baza a ceea ce El Și-a dobândit prin lucrarea Sa minunată pe Golgota.

Dar acum urmează un al doilea lucru: Dumnezeu dorește să ne amintească mereu, că Acela, care S-a suit, a coborât cândva.

### **Coborât**

Așa cum Psalmul 68 ne arată drumul spre înălțime, pe care a mers Domnul Isus, tot așa Psalmul 69 ne arată drumul spre în jos. Ne putem întreba, ce vrea să se spună prin: „Cel care Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului” (Efesenii 4,9). Da, Domnul Isus a fost într-un mormânt, dar prin expresia „în părțile mai de jos ale pământului” înțelegem astăzi în sens pur fizic cu totul altceva. Dar nu este mai de grabă de presupus, că apostolul Pavel – aceasta înseamnă de fapt Duhul Sfânt, atunci când în Efesenii 4 se citează din Psalmul 68 – când vorbește de coborâre s-a gândit la Psalmul 69, unde citim:

**Psalm 69,1.2.14a.15:** *1 Scapă-Mă Dumnezeule, căci apele mi-au pătruns până la suflet. 2 Mă afund în noroi adânc și nu Mă pot ține; am intrat în vâltoare, șuvoiul trece peste capul meu. 14a Scoate-Mă din noroi, ca să nu Mă mai afund! 15 Să nu mai dea valurile peste Mine, să nu Mă înghită adâncul și să nu-și închidă groapa gura peste Mine!*

Aici aveam această adâncime, în care a coborât Domnul Isus. Sunt convins, că Duhul Sfânt nu S-a referit atât de mult la adâncimea geografică a mormântului, în care S-a coborât Domnul Isus, ci în mod deosebit la adâncimea suferințelor Sale și la adâncimea smeririi Sale. Ca și la Agur în Proverbe 30 putem presupune că David aici în psalmul 68 nu a știut exact ce a scris. Este așa cum ni se spune în 1 Petru 1,10-12, că profeții nu au știut ce au scris și au dorit să privească în ceea ce au scris. Și tot așa David nu a știut exact ce a scris, și probabil el a meditat mult la ceea ce putea să însemne aceasta.

### **„A luat robia roabă”**

„Ai luat robia roabă” este de asemenea o expresie ciudată. Ce a vrut David să spună prin aceasta? Acest Psalm 68 este ca și psalm-cântare foarte poetic. Dacă citim psalmul ne lovim de anumite întrebări, care sunt neclare pentru unii. Sunt, spus cu toată reverența, în el afirmații foarte

criptice, la care te întrebi cu adevărat ce pot să însemne. La unele se găsește foarte greu acces. Dacă nu am avea Noul Testament, atunci probabil nici nu am ști ce ar putea să însemne „a luat robia roabă”. În Noul Testament ni se explică aceasta. Citim în Coloseni 2,14.15:

**Coloseni 2,14.15:** *După ce a șters (sau; anulat) înscrisul cu porunci, care era împotriva noastră, care ne era potrivnic, și l-a înlăturat din cale, pironindu-l pe cruce; dezbrăcând stăpânirile și autoritățile, le-a făcut de rușine în public, triumfând asupra lor prin cruce.*

Pe lângă aceasta avem în Evrei 2,14b un indiciu care ne explică aceasta:

**Evrei 2,14b:** *... și El, în același fel, a luat parte la ele, ca prin moarte să-l desființeze pe cel care are puterea morții, adică pe diavolul, și să-i elibereze pe toți aceia care, prin frica de moarte erau supuși robiei toată viața lor.*

Acela, care făcea captivi, care ducea pe alții în sclavie, el a fost prins captiv prin această lucrare pe cruce. Și dacă acum se spune aici: „Te-ai suit la înălțime, ai luat robia captivă”, atunci aceasta înseamnă că cineva S-a suit ca biruitor, ca Unul care a biruit: Domnul Isus a biruit toate puterile care erau împotriva Lui, și chiar și pe satan; și în această stare S-a suit la cer, și așa El stă acolo sus.

### **A primit daruri în om – a dat daruri oamenilor**

Ciudățenia merge mai departe în Psalmul 68,18. „Ai primit daruri în om”, se spune aici despre Dumnezeu. În versetul anterior se vorbește despre carele lui Dumnezeu, despre „douăzecile de mii, mii și mii”. Aceștia sunt îngerii, carele-îngeri, așa cum de exemplu ei sunt descriși în Ezechiel. Despre acest Dumnezeu se spune acum: „Te-ai suit ... ai primit daruri în om”. Prin aceasta se face aluzie la minunea – Dumnezeu a devenit Om, căci Acela care S-a suit este Dumnezeu, dar S-a coborât și a devenit Om. Și sublimul este: acest Om S-a suit iarăși în cer și acum este acolo ca Om și ca Om a primit daruri! Este așa de fascinant, că acest adevăr specific creștin, acela de a avea un Om glorificat în cer, se găsește schițat în această carte din Vechiul Testament a Psalmilor, unde de fapt nici nu ne-am fi putut aștepta. Domnul Isus prin lucrarea Sa a glorificat așa de mult pe Dumnezeu, că El, pe baza a ceea ce El a făcut acolo în glorie, ca Om a primit daruri în cer. Și El dă aceste daruri mai departe Adunării Sale (compară cu Efeseni 4). Când acolo se citează Psalmul 68, nu se spune: „a primit daruri în om”, ci se spune: „a dat daruri oamenilor”. Acesta este un pas mai departe. În primul rând El a primit daruri, aceasta ni se spune în psalmul 68; și apoi Și El a dat daruri oamenilor, aceasta este Efeseni 4. El a primit aceste lucruri în cer, ca să le dea mai departe. Și textul din epistola către Efeseni 4 continuă și noi citim în versetele 11-16:

**Efeseni 4,11-16:** *Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om matur, la măsura staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, aruncați și duși încoace și încolo de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în uneltirea rătăcirii; ci, spunând adevărul în dragoste, să creștem în toate până la Cel care este*

*Capul, Hristos. Din El, tot trupul, bine alcătuit și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își face creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste.*

Aici este vorba de taina mare, Hristos și Adunarea Sa, și de felul cum Domnul a primit daruri. Acestea El le dă acum Adunării Sale, pentru ca ea să crească, ca să aducă roadă, ca ea să primească tot ceea ce are nevoie. Despre aceasta desigur nu citim în Psalmul 68, deoarece această taină nicidecum nu a fost revelată în Vechiul Testament.

### **Chiar și pentru răzvrățiți**

Cu toate acestea găsim și aici un motiv pentru care Domnul a primit daruri: „chiar pentru răzvrățiți” (Psalm 68,18). Dar despre ce răzvrățiți este vorba aici? Știm, printre altele, din epistola către Romani capitolele 9-11, că Israel este un popor răzvrătit, deoarece el a respins pe Domnul și harul. Și totuși – și aceasta este aici marea – și Israel va primi daruri. Dar de unde? El va primi aceste daruri tot pe baza faptului că Domnul Isus este glorificat în cer. Tocmai de aceea Israel va primi daruri, cu toate că el nu a vrut aceste daruri. Și între timp darurile au fost date Adunării. Prin aceasta nu vreau să spun că darurile, pe care le primește Israel, sunt aceleași daruri pe care le primim noi. Eu cred că este vorba de altfel de daruri cu privire la Israel, care cu siguranță în cea mai mare parte a lor sunt în domeniul material. Desigur sunt și alte daruri, știm aceasta, dacă ne gândim la binecuvântările noului legământ (deci iertarea păcatelor, Legea scrisă în inimă și cunoștința Domnului); dar nu sunt darurile care au fost date Trupului lui Hristos, deci Adunării. Dar chiar și cei răzvrățiți, chiar și aceia care nu le voiau, care nu-L voiau pe El, chiar și pentru ei El a primit daruri ca Om după înălțarea Sa la cer.

### **O locuință pentru Dumnezeu**

Și se merge mai departe: „... ca Domnul Dumnezeu să locuiască acolo”. Acum cele două fire se unesc. Adunarea este locuința lui Dumnezeu în Duhul (Efeseni 2,22). Pentru aceasta Domnul a primit daruri și a dăruit daruri. Pentru această locuință a lui Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu să locuiască în ea. Și aceeași țintă este în viitor cu Israel, „... pentru ca Iah (prescurtarea de la Iehova), Dumnezeu, să locuiască acolo.”

### **„Binecuvântat să fie Domnul” (Psalm 68,19a)**

Psalmul 22 ne arată că atunci când Domnul Isus a coborât în „părăsit de Dumnezeu” și a trebuit să strige: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce mai părsit?”, că El S-a gândit că Dumnezeu are o locuință și a dorit să aibă una: o locuință în mijlocul laudelor lui Israel (Psalm 22,3). Aceasta a fost dorința Lui, atunci când a trebuit să sufere ce era cel mai îngrozitor, ce se poate imagina. Atunci El S-a gândit, că pentru aceasta a făcut El toate, și pentru aceasta S-a suit în cer și a primit daruri ca Om glorificat: pentru ca Dumnezeu să aibă o locuință, în care să fie lăudat, o locuință în care să se spună: „Binecuvântat să fie Domnul”. Așa este astăzi. Când Domnul adună pe ai Săi, El dorește să-i facă ca din acest Templu al lui Dumnezeu, din această locuință a lui Dumnezeu, de acolo să se înalțe laudă spre Dumnezeu. Pentru aceasta El a dat daruri, pentru ca prin ele – prin lucrarea învățătorilor, a păstorilor și a evangheliștilor – credincioșii să fie conduși să devină unii care laudă pe Dumnezeu, care adoră pe Tatăl.